— Én még nem is hallottam ezt! — mondta a hamis teknősbéka. — De nagy szamárság lehet, mert nem értem.

Alisz nem felelt. Leült, arcát tenyerébe rejtette és nagyon, nagyon szerette volna, ha már egyszer valami r e n d e s dolog is történnék.

— Kérünk magyarázatot! — sürgette a hamis teknősbéka.

— Azt hiszed, meg tudja magyarázni? — kérdezte a griff. — Inkább folytassa tovább!

— De én nem értem ott azt a dolgot, avval a fővéssel! — makacskodott a hamis teknősbéka. — Ha megfőzték, akkor nem élhetett úgy, mint egy királyfi.

Alisz zavartan sütötte le a szemét és szerette volna másra terelni a beszélgetést.

De a griff nem hagyta. — Folytasd tovább — mondta. — Itt szaladgál föl és alá...

Alisz nem mert ellenkezni, bár határozottan érezte, hogy nem fog menni. Reszkető hangon folytatta:

Még a ládára is fölszáll,
A fogassal víg táncot jár.
Ezért aztán, kedves jó rák,
Meghálálja pompás dolgát!
Iparkodjék, ne legyen ám
Tojás szűkében az anyám!

— Most meg már ráktojásról beszél! — szakította félbe a hamis teknősbéka. — Minek mondod ezt a sok butaságot, ha nem magyarázod meg? Ez a legislegzavarosabb dolog, amit valaha hallottam!

— Igen, én is azt hiszem, hogy jobb lesz, ha abbahagyod! — mondta a griff is, amit Alisz boldogan vett tudomásul.

— Próbáljunk még egy figurát a ráknégyesből, vagy akarod, hogy inkább a hamis teknősbéka énekeljen valamit? — kérdezte a griff.

— Ó, kérem, inkább a hamis teknősbéka énekeljen, ha lenne olyan szíves, — válaszolta Alisz oly hevesen, hogy a griff valósággal megsértődött. — Hm, — szólt. — Ízlés dolga. Hát akkor, öreg cimbora, énekeld el a teknősbékaleves-nótát!

A hamis teknősbéka mélyet sóhajtott és elkezdte zokogástól meg-megcsukló hangon:

Nagyszerű étel! Levesek dísze,
A színe zöld és pompás az íze.
Mindent mi jó, tesznek belé,
Levesek dísze, drága lé!
Levesek dísze, drága lé!
Drá-ága lé-é!
Drá-ága lé-é!
Levesek dí-ísze
Drá-ága lé-é!

Nagyszerű étel! Ki egyszer ette,
Az mindennél jobban megszerette!
El nem felejt az soha, ké
t garast érő drága lé!
Két garast érő drága lé!
Drá-ága lé-é!
Drá-ága lé-é!
Levesek dí-ísze,
DRÁ-Á-GA LÉ!